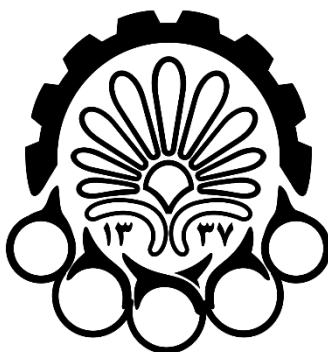

به نام خدا

دانشگاه صنعتی امیرکبیر
(پلی تکنیک تهران)

تمرین درس یادگیری ماشین-سری دوم

فردین آیار

شماره دانشجویی: ۹۹۱۳۱۰۴۰

استاد: دکتر ناظر فرد

دانشکده کامپیوتر- پاییز ۹۹

سوالات تشریحی

(۱) برای انتخاب مقدار بهینه k روش های مختلفی ارائه شده است؛ اگرچه مقدار مناسبی به صورت عمومی نمی توان برای آن تعیین کرد. یک روش مناسب استفاده از یک مجموعه مجزا از $train$ و $test$ ، به عنوان $validation$ است. این مجموعه که با نسب معینی از داده ها جدا می شود، برای انتخاب k مناسب استفاده می شود. عیب این روش این است که داده ها را به سه دسته تقسیم می کند، بنابراین تعداد عناصر هر دسته کم می شود. راه حل این مشکل استفاده از روش k -fold $cross\ validation$ است. به این صورت که مجموعه داده ها را به K دسته تقسیم می کنند و هر بار از یک دسته به عنوان مجموعه آزمون و از سایر دسته ها به عنوان مجموعه آموزش استفاده می شود. به ازای مقادیر مختلف k عمل فوق را انجام می دهیم و بدین وسیله مقدار بهینه k را تعیین می کنیم.

(۲)

الف) به ازای k های مختلف، تعداد داده هایی که درست یا نادرست برچسب خورده اند را مشخص می کنیم. نتایج در جدول زیر ارائه می شود: (از مقادیر زوج k ، به علت تصادفی شدن انتخاب در بعضی موارد، صرف نظر شده است)

K	درست	نادرست
۱	۴	۱۰
۳	۸	۶
۵	۱۰	۴
۷	۱۰	۴
۹	۰	۱۴

بهترین خطا برای $k=5$ و 7 است و مقدار دقت متناظر با آنها 0.909 می باشد.

ب) مقادیر کوچک k باعث بیش برآزش می شود و مرزهای تصمیم را پیچیده می کند. همچنین در صورت وجود داده های نویزی، دقت الگوریتم را کاهش می دهد. در مقابل، مقادیر بزرگ k باعث کم برآزش می شود که این مورد نیز باعث افزایش خطا می شود.

ج) برای $k=5$ خروجی منفی و برای $k=7$ خروجی مثبت می باشد. با توجه به شکل داده ها، به نظر می رسد برچسب مثبت صحیح است.

۳) الگوریتم های پارامتریک برای یادگیری تابع خروجی، تعداد ثابتی پارامتر در نظر می گیرند و با افزایش داده های آموزش، تعداد این پارامترها افزایش نمی یابد. حال آنکه الگوریتم های غیرپارامتریک، فرضیات ثابتی در مورد تعداد پارامترهای تابع خروجی ندارند و با افزایش داده های آموزشی، تعداد پارامترهای آن ممکن است افزایش یابد. بنابراین الگوریتم های knn و

درخت تصمیم هر دو غیر پارامتریک هستند. در واقع این الگوریتم ها دارای یک سری هایپرپارامتر هستند. (به عنوان مثال تعداد همسایه ها یا عمق درخت تصمیم)

۴) مدل های Generative بر اساس توزیع هر یک از کلاس ها، برچسب داده ها را تخمین می زنند. به بیان دیگر، این مدل ها به توزیع داده ها اهمیت می دهد و بر اساس آن، برچسب داده ها را با احتمال شرطی تعیین می کنند. از آنجایی که توزیع کلاس ها تعیین می شود، این مدل ها قادر به تولید نمونه های جدید هستند.

در مقابل، مدل های Discriminative به نحوه تولید داده ها و توزیع کلاسها اهمیتی نمی دهد و سعی می کند با ایجاد مرزهای تصمیم، برچسب ها را تعیین کند. بدیهی است که در چنین حالتی مدل توانایی ایجاد داده های نمونه جدید را ندارد. بر اساس این توضیحات روش است که هر دو الگوریتم knn و درخت تصمیم Discriminative هستند. زیرا با تعیین توزیع داده ها سروکار ندارند و تنها آنها را بر اساس مرزهایی، برچسب می زنند.

۵) به الگوریتم هایی که در زمان ورود داده های آموزش، عمل خاصی برای یادگیری انجام نمی دهند و تنها در زمان انجام آزمون، محاسبات خود را انجام می دهند، الگوریتم های تنبل گفته می شود. الگوریتم knn طبق این تعریف یک الگوریتم تنبل است؛ زیرا تا زمانی که برای برچسب زدن به یک داده فراخوانی نشود، هیچ یادگیری روی داده های آموزش انجام نمی شود. ویژگی اصلی این الگوریتم ها سرعت پایین آن ها در زمان آزمون است. البته در مورد الگوریتم knn می توان با انجام تغییراتی مانند تعیین مرز تصمیم یا تعیین محدوده نقاط، این موضوع را بهبود داد.

۶) هرس درخت تصمیم، با کاهش عمق درخت، باعث کاهش بیش برآزش بر داده های آموزش می شود. در این روش، شاخه هایی که با توسعه بیش از حد گره های بالاتر ساخته و باعث بیش برآزش شده اند، هرس می گردد. این هرس با توجه به زمان انجام آن، به دو دسته تقسیم می شود:

الف) پیش هرس: اجازه رشد به شاخه هایی که باعث بیش برآزش می شوند را نمی دهد.

ب) پس هرس: بعد از دسته بندی و تشکیل درخت نهایی، شاخه های نامطلوب را حذف و باعث کاهش عمق آن می شود.

(۷)

$$\begin{cases} S = (9^+, 5^-) \\ S_{youth} = (2^+, 3^-) \\ S_{middle} = (4^+, 0^-) \\ S_{senior} = (3^+, 2^-) \end{cases}$$

$$\begin{aligned}
 Gain(S, age) &= Entropy(S) - \sum_{v \in Values(age)} \frac{|S_v|}{S} Entropy(S_v) \\
 &= 0.940 - \left(\frac{5}{14} \times 0.970 + \frac{4}{14} \times 0 + \frac{5}{14} \times 0.970 \right) = 0.247
 \end{aligned}$$

$$\begin{cases}
 S = (9^+, 5^-) \\
 S_{high} = (2^+, 2^-) \\
 S_{medium} = (4^+, 2^-) \\
 S_{low} = (3^+, 1^-)
 \end{cases}$$

$$\begin{aligned}
 Gain(S, income) &= Entropy(S) - \sum_{v \in Values(income)} \frac{|S_v|}{S} Entropy(S_v) = \\
 0.940 - \left(\frac{4}{14} \times 1 + \frac{6}{14} \times 0.918 + \frac{4}{14} \times 0.811 \right) &= 0.029
 \end{aligned}$$

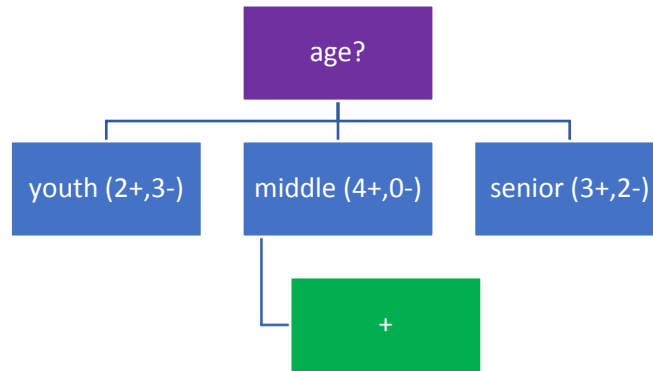
$$\begin{cases}
 S = (9^+, 5^-) \\
 S_{yes} = (3^+, 1^-) \\
 S_{no} = (6^+, 4^-)
 \end{cases}$$

$$\begin{aligned}
 Gain(S, student) &= Entropy(S) - \sum_{v \in Values(student)} \frac{|S_v|}{S} Entropy(S_v) \\
 &= 0.940 - \left(\frac{4}{14} \times 0.811 + \frac{10}{14} \times 0.97 \right) = 0.015
 \end{aligned}$$

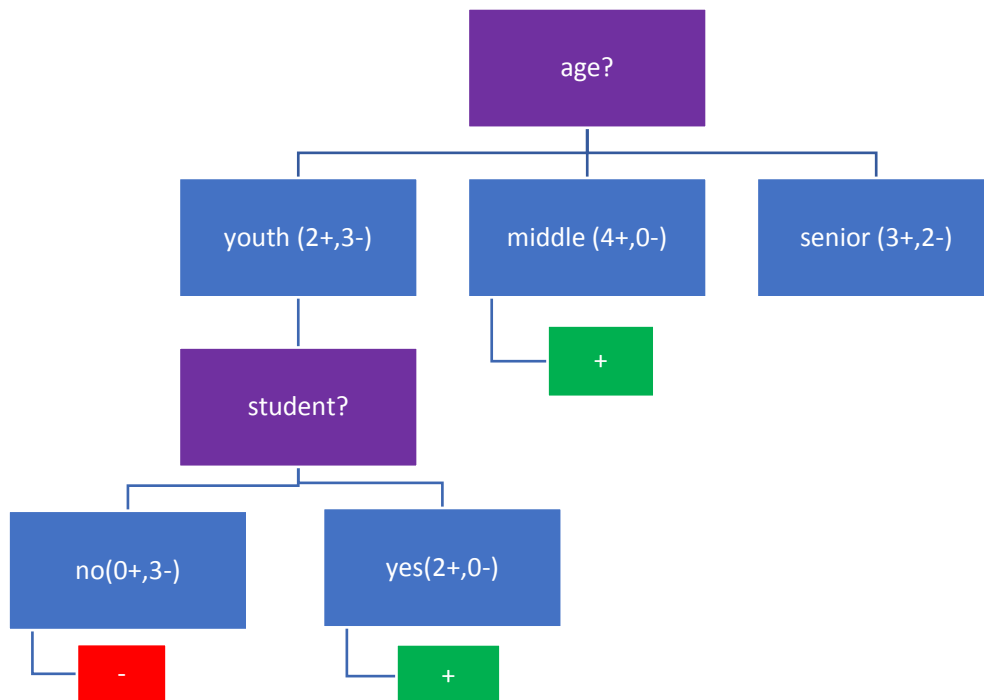
$$\begin{cases}
 S = (9^+, 5^-) \\
 S_{excellent} = (3^+, 3^-) \\
 S_{fair} = (6^+, 2^-)
 \end{cases}$$

$$\begin{aligned}
 Gain(S, credit) &= Entropy(S) - \sum_{v \in Values(credit)} \frac{|S_v|}{S} Entropy(S_v) = 0.940 - \\
 \left(\frac{6}{14} \times 1 + \frac{8}{14} \times 0.811 \right) &= 0.048
 \end{aligned}$$

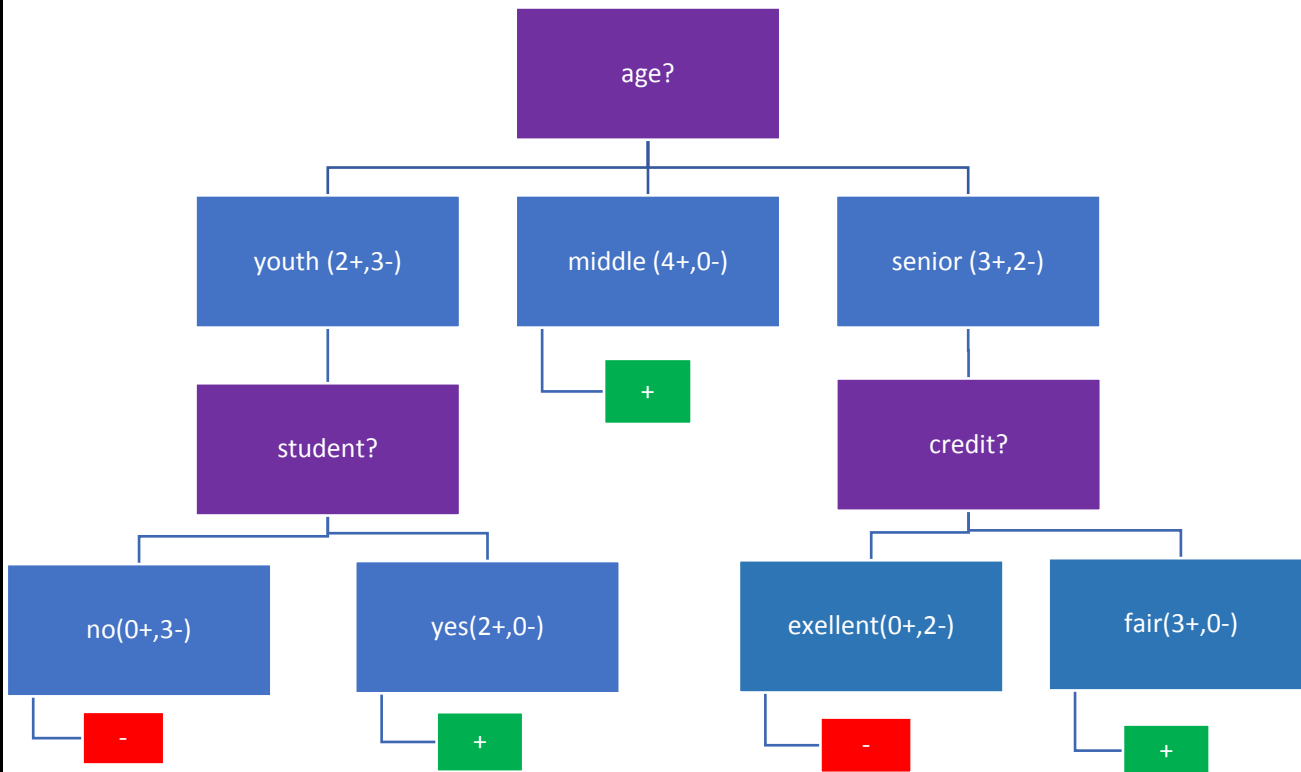
بنابراین age به عنوان ریشه درخت انتخاب می شود.

به زیرشاخه *youth* می پردازیم. بدون نیاز به محاسبات از روی جدول مشخص است ویژگی *student* برای آن حداکثر *gain* را دارد؛ زیرا هر جا مقدار آن *yes* بوده خروجی مثبت، و هر جا *no* بوده خروجی منفی بوده است. برای $age = youth$ شکل درخت به روز شده به این صورت می باشد:

به سراغ زیر شاخه *senior* می رویم. برای این زیرشاخه نیز بدون نیاز به محاسبات، از روی جدول مشخص است که ویژگی *credit* بیشترین *gain* را دارد. بنابراین شکل نهایی درخت را می توان مستقیماً رسم کرد.

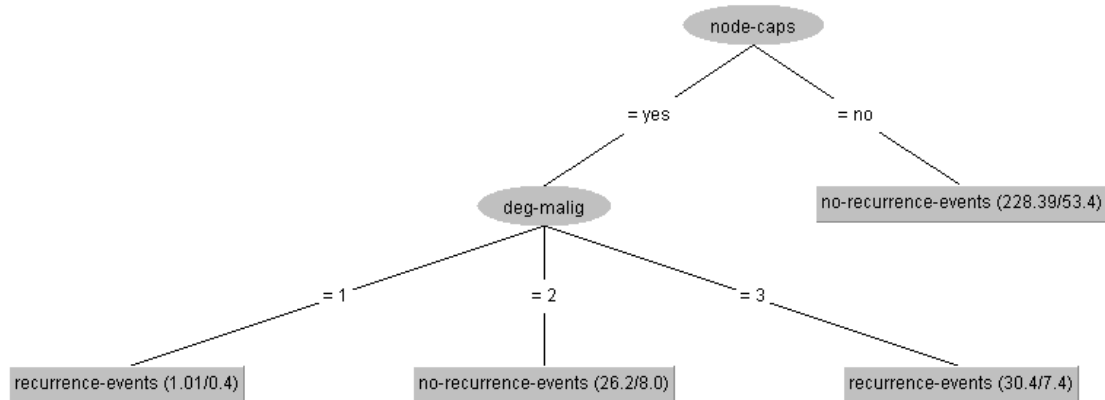

۸) با توجه به اینکه مرز تصمیم در درخت تصمیم، متشکل از خطوط عمودی و افقی (موازی محورهای مختصات) است؛ این مرز به صورت پلکانی در راستای خط جداکننده قرار می گیرد؛ و با افزایش مقدار K این شکل پلکانی همچنان حفظ می شود و کاملاً بر خط موردنظر منطبق نمی شود. بنابراین با روش عادی درخت تصمیم و با عمق محدود، نمی توان مسائل جداپذیر خطی را بدون خطا دسته بندی کرد.

۹) این الگوریتم مجموعه ای از درخت هایی که بهم وابسته نیستند تشکیل می دهد و براساس سیستمی شبیه رای گیری، برچسب داده ها را با توجه به خروجی هر درخت تعیین می کند. در این روش، همانطور که گفته شد، درخت ها به هم وابسته نیستند بنابراین خطای همدیگر را پوشش می دهند؛ در نتیجه نیاز به افزایش عمق درخت برای کاهش خطا نیست. مستقل بودن درخت ها به این معنی است که تعداد و عمق ویژگی در درخت ها می تواند متفاوت باشد.

WEKA

۱) در تصویر زیر، شکل درخت تصمیم نشان داده شده است.

در ادامه ماتریس درهم‌ریختگی و سایر پارامترهای خواسته شده، ارائه شده است. برای ارائه اطلاعات خواسته شده، فرض می‌شود کلاس no-recurrence-event کلاس positive می‌باشد.

```

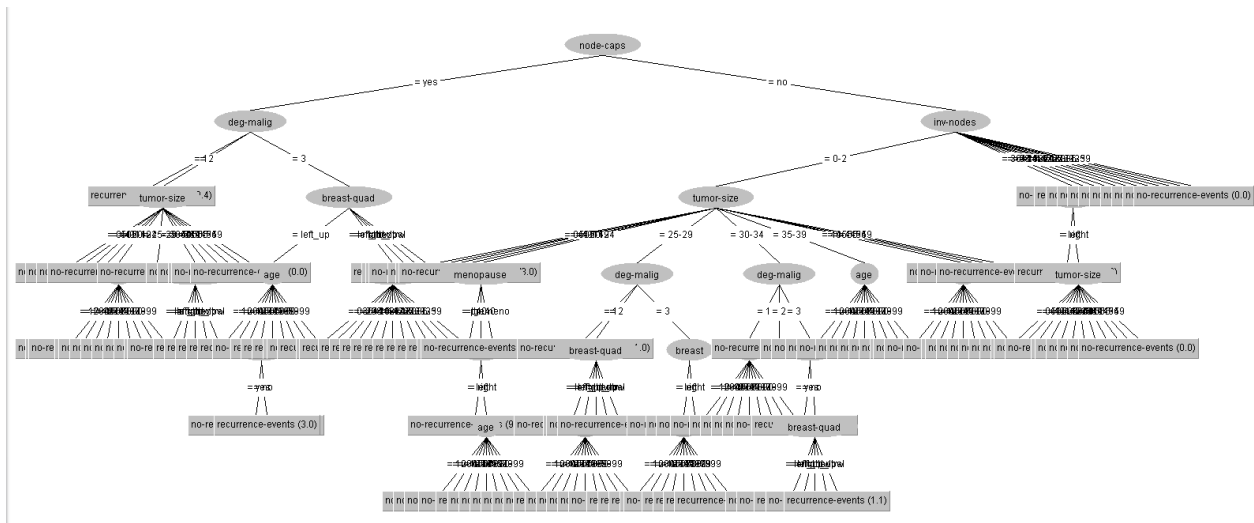
a  b  <-- classified as
46  8 |  a = no-recurrence-events
23  9 |  b = recurrence-events
  
```

TP	TN	FP	FN	Precision	Recall	F-Measure
46	9	23	8	0.667	0.852	0.748

همانطور که مشاهده می‌شود، تعداد ویژگی‌های تاثیرگذار در درخت‌تصمیم، به نسبت تعداد کل ویژگی‌های موجود، بسیار کمتر است. این مورد، که به دلیل هرس شدن درخت اتفاق می‌افتد، نشان می‌دهد که تنها دو پارامتری که در درخت مشاهده می‌شوند، می‌توانند تا حد زیادی داده‌ها را دسته‌بندی کنند؛ و در واقع این دو پارامتر بیشترین تاثیر را در خروجی نهایی دارند. نکته دیگر اینکه مقدار Recall این درخت نسبت به Precision آن بالا است؛ یعنی داده‌های کلاس P را به خوبی

برچسب می‌زند، اما تعداد زیادی از داده‌ها کلاس N را نیز اشتباهاً P تشخیص می‌دهد. این مورد از ماتریس درهم‌ریختگی نیز کاملاً مشخص است.

(۲) این پارامتر هرس شدن درخت تصمیم را نشان می‌دهد. در این قسمت مقدار آن را true قرار می‌دهیم و درخت هرس نشده را نشان می‌دهیم.

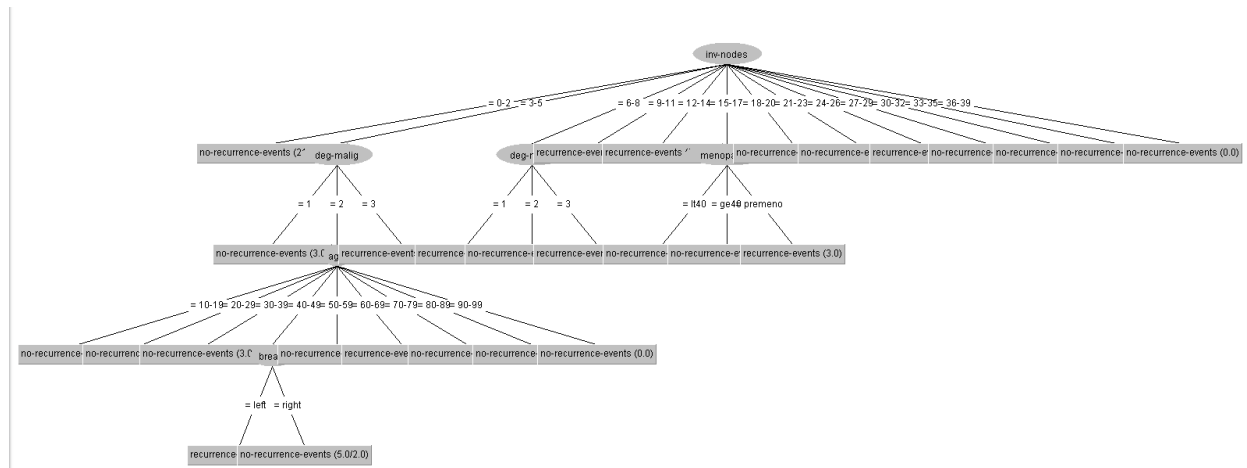
از آنجا که تعداد ویژگی‌ها در درخت هرس نشده بسیار زیاد است، شکل درخت تصمیم بسیار پیچیده شده و به درستی قابل نمایش نیست. در ادامه ماتریس درهم‌ریختگی و سایر پارامترها ارائه شده است.

```
a b  <-- classified as
41 13 | a = no-recurrence-events
20 12 | b = recurrence-events
```

TP	TN	FP	FN	Precision	Recall	F-Measure
41	12	20	13	0.672	0.759	0.713

به نظر می‌رسد هرس نکردن درخت تصمیم، به جز در مورد Precision، TN و FP که باعث اندکی بهبودی آن‌ها شده، در سایر پارامترها باعث بدتر شدن نتیجه شده است. این مورد نشان می‌دهد که هرس نکردن درخت باعث بیش برآزش روی داده‌های آموزش شده است. بنابراین همان درخت قسمت قبل برای دسته‌بندی داده‌ها عملکرد مناسب‌تری داشته است.

(۳) ابتدا با اعمال ۱۵ درصد نویز، درخت هرس شده را رسم می‌کنیم.

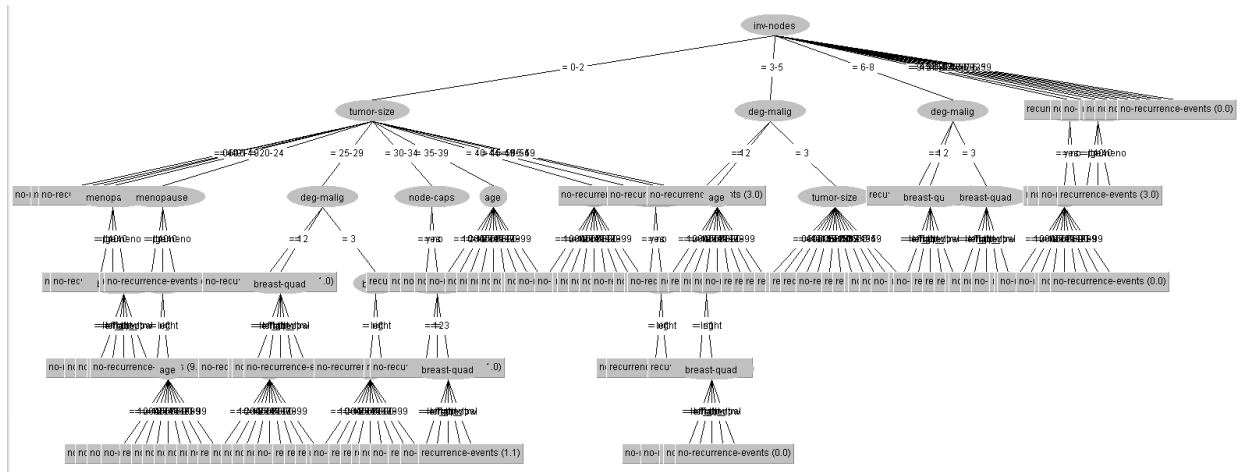
```

a b  <-- classified as
47 7 | a = no-recurrence-events
23 9 | b = recurrence-events

```

TP	TN	FP	FN	Precision	Recall	F-Measure
47	9	23	7	0.671	0.870	0.758

اعمال نویز باعث شده درخت تصمیم هرس شده نسبت به درخت تصمیم هرس شده بدون نویز، عمق بیشتری داشته باشد.
 حال درخت هرس نشده را رسم می‌کنیم.


```

a b  <-- classified as
39 15 | a = no-recurrence-events
19 13 | b = recurrence-events

```

TP	TN	FP	FN	Precision	Recall	F-Measure
39	13	19	15	0.672	0.722	0.696

سوالات پیاده‌سازی

۱) کد مربوط به این قسمت در فایل `knn_np.py` قرار دارد. نام ستون‌ها، به صورت دستی در دیتاست وارد شده‌اند و فایل دیتاست تحت عنوان `mammographic_masses.csv` در پوشه `dataset` موجود است.

ویژگی‌هایی که دارای مقدار نامعلوم هستند با مقدار `mode` (آن ویژگی در سایر داده‌ها جایگزین شده‌اند. این انتخاب با توجه به `nominal` بودن بیشتر ویژگی‌ها صورت گرفته است. همچنین ستون مربوط به سن، با توجه به متفاوت بودن مقدار آن‌ها نسبت به سایر ویژگی‌ها، با استفاده از میانگین و انحراف معیار نرمال‌سازی شده است. لازم به ذکر است در هر مرحله، داده‌های آزمون با توجه به پارامترهای داده‌های آموزش نرمال شده‌اند.

ماتریس درهم‌ریختگی و روش `k-fold cross validation` به صورت تابعی پیاده شده‌اند و برای آن‌ها از کتابخانه آماده استفاده نشده است.

(الف)

• K=1

accuracy = 0.76174

predicted

	0	1	
actual	403	113	0
	116	329	1

• K=3

accuracy = 0.80848

predicted

	0	1	
actual	424	92	0
	92	353	1

K=5 •

accuracy = 0.81165

predicted

	0	1	
425	91	0	actual
90	355	1	

K=7 •

accuracy = 0.80955

predicted

	0	1	
427	89	0	actual
94	351	1	

K=15 •

accuracy = 0.81578

predicted

	0	1	
437	79	0	actual
98	347	1	

K=30 •

accuracy = 0.81479

predicted

	0	1	
445	71	0	Actual
107	338	1	

همانطور که مشاهده می شود، با افزایش مقدار k ، مقدار دقت الگوریتم، به جز در $k=7$ ، افزایشی بوده است. این افزایش تا $k=15$ ادامه داشته و پس از آن به نظر می رسد دوباره کاهش یافته است. این مورد می تواند به این دلیل باشد که با افزایش بیشتر k ، مدل به سمت کم برآزش حرکت می کند. همچنین با فرض کلاس صفر به عنوان کلاس positive، مقدار TP با افزایش مقدار k ، افزایشی بوده است. در مجموع به نظر می رسد حتی مقدار $k=5$ برای این مسئله کافی می باشد.

(ب) بهترین نتیجه مرحله قبل، $k=15$ می باشد.

• فاصله اقلیدسی

$$\text{accuracy} = 0.81578$$

predicted

	0	1	
437	79	0	actual
98	347	1	

• فاصله منجهتن

$$\text{accuracy} = 0.82204$$

predicted

	0	1	
440	76	0	actual
95	350	1	

• فاصله کسینوسی

$$\text{accuracy} = 0.78770$$

predicted

	0	1	
402	114	0	actual
90	355	1	

ج) کد مربوط به این قسمت در فایل `scikit_learn.py` قرار دارد. نتایج زیر مربوط به کتابخانه آماده می باشد.

K=1 •

accuracy = 0.74194

predicted

	0	1	
385	131	0	actual
117	328	1	

K=3 •

accuracy = 0.80431

predicted

	0	1	
423	93	0	actual
95	350	1	

K=5 •

accuracy = 0.80956

predicted

	0	1
--	---	---

428	88	0	actual
95	350	1	

K=7 •

accuracy = 0.81684

predicted

0	1	actual
432	84	0
92	353	1

K=15 •

accuracy = 0.82099

predicted

0	1	actual
441	75	0
97	348	1

K=30 •

accuracy = 0.81999

predicted

0	1	Actual
448	68	0
105	340	1

در مقایسه با نتایج قسمت الف، خروجی کتابخانه آماده تفاوت بسیار کمی دارد. این مورد می تواند به تفاوت های پیاده سازی مربوط باشد. به عنوان مثال مشخص نیست از بین نقاطی که فاصله یکسانی دارد، کدام نقطه انتخاب می شود. همچنین

متوسط زمان اجرا برای قسمت الف، حدود ۱۳.۵ ثانیه و برای کتابخانه آماده حدود ۰.۳ ثانیه می باشد. این نتایج نشان می دهد که کتابخانه آماده از نظر سرعت، برتری زیادی دارد.

(۲) کد مربوط به این قسمت در فایل `reg.py` قرار دارد. داده های شافل شده در فایل `regression.csv` قرار دارند. طبق بررسی انجام شده، نرمال سازی داده ها در این مسئله، تاثیر خاصی بر خروجی ندارد؛ بنابراین از آن صرف نظر شده است. (کد مربوط به آن کامنت شده است)

مقدار k بهینه برای مینیمم شدن خطای آزمون: ۱۹

خطای آزمون: ۸۹.۴۰۹۸

خطای آموزش: ۶۱.۷۹۵۸

(۳) کد مربوط به این قسمت در فایل `dt.py` قرار دارد. نام ستون ها به صورت دستی وارد شده اند و دیتاست های مربوطه در پوشه `Dataset` قرار دارند. ویژگی هایی که دارای مقدار نامعلوم هستند با مقدار `mode` (آن ویژگی در سایر داده ها جایگزین شده اند). این انتخاب با توجه به `nominal` بودن بیشتر ویژگی ها صورت گرفته است. در برنامه پیاده سازی شده، ستون اول داده ها، به دلیل بی ارتباط بودن آن با خروجی، حذف شده است.

خروجی های مدنظر با استفاده از کتابخانه `scikit learn` به صورت زیر است. (برای محاسبه ماتریس درهم ریختگی و دقت الگوریتم، از توابع ساخته شده در سوال ۱ استفاده شده است)

$accuracy = 0.915$

predicted

	0	1	
134	6	0	actual
11	49	1	